

Грвенцова Н. В., викладач,
Петрова Н. В.,
завідувачка навчальної лабораторії,
Миколаївський коледж транспортної
інфраструктури ДНУЗТ

МЕДІАТЕХНОЛОГІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ В УСТАНОВАХ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Людина постійно перебуває під впливом безперервних потоків інформації. Засоби масової комунікації створюють навколо кожного з нас особливе інформаційне поле, під впливом якого формуються соціальні, моральні, художні, інтелектуальні цінності та інтереси. Це призводить до того, що сучасна людина вже не уявляє собі життя без медіатехнологій (преси, телебачення, радіо, кінематографу, відео, комп'ютерної мережі та ін.). Медіаінформація синтезує кілька видів сприйняття (слух, зір) і здатна використовувати всі накопичені людством засоби спілкування. Тому для становлення сучасного фахівця необхідні навички сприйняття великої кількості інформації, вміння правильно інтерпретувати значення аудіовізуальних образів, компетентно орієнтуватися в інформаційних потоках.

В Україні лише нещодавно почали обговорювати про необхідність розвитку і впровадження медіа в освітній процес. В закладах фахової передвищої освіти важливо сформувати у майбутнього фахівця культуру сприйняття, аналізу, інтерпретації і критичного осмислення медіатекстів, а також навчання способам самовираження з використанням медіатехнологій. Медіаграмотність як мета і результат медіаосвіти є інтегральним поняттям, яке об'єднує широкий спектр різних освітніх підходів, теорій, методів, цілей, результатів.

В даний час все частіше зустрічається термін «освітній простір». Існує на перший погляд схоже освітньому простору поняття «освітнє середовище» - вони обидва виступають в якості оточення суб'єктів освітнього процесу. Разом з тим, їх відмінність полягає в тому, що простір не має на увазі включеність в нього здобувача освіти, а середовище передбачає заглибленість в нього, взаємодія з суб'єктом.

Медіакомунікація і медіатехнології займають провідну роль в будь-якому з компонентів освітнього простору - перша в соціальному і особистісному компоненті, друга - в предметному і технологічному.

З цього ми можемо зробити висновок, що медіакомунікації є важливим фактором взаємодії в інформаційному освітньому просторі. Медіакомуні-

кації займають все більший простір і час, формують нову культуру, нову середу. Освіта насичується новими формами, медійними та гіпермедійними образами, які вже не зводяться просто до інструментів реалізації змісту. Освітнє середовище самоформірується, виходячи з нових цивілізаційних викликів.

Основним завданням сучасної освіти в області когнітивного (пізнавального) розвитку є формування інтелектуальної самостійності і здатності відбирати інформацію та знання, необхідні для вирішення проблем і досягнення цілей. Серед багатьох аспектів інформаційних середовищ і просторів можна виділити три основних:

- інформаційне середовище як діяльність - людина є учасником комунікаційного процесу, в центр ставиться його здатність уявити особисте знання в тій формі, в якій воно може бути передано, та сприйнявши інформацію («чуже» знання), знову перетворити її в своє особисте знання;

- інформаційне середовище як система історично - сформованих форм комунікації;

- інформаційне середовище як інформаційна інфраструктура, створена суспільством для здійснення комунікативної діяльності в масштабах, що відповідають рівню розвитку цього суспільства (видавництва, бібліотеки, інформаційні центри, банки даних, засоби масової інформації і т.п.) [1, с. 51].

Поняття інформаційного середовища та інформаційного простору взаємопов'язані - це обумовлено тим, що людина може переходити з одного інформаційного середовища в інше (зміна професії, перехід на новий етап навчання і т.д.). Причому одночасно індивід може перебувати в кількох різнорідних середовищах, які являють собою єдине ціле (наприклад, інформаційне середовище освітньої установи, інформаційне середовище віртуальної реальності і т.д.).

Характерною рисою будь – якого інформаційного середовища є наявність інформації, однак само по собі воно не гарантує ефективність перебування людини в цьому середовищі, оскільки в даному випадку більше значення має наявність навичок роботи з інформацією, які необхідно виробляти в процесі навчання.

Актуальність упровадження медіаосвіти у систему фахової передвищої освіти за допомогою інтегрування медіаосвітніх технологій у професійній підготовці майбутніх фахівців обумовлена тим, що у навчальному процесі виникає принципово нова концепція професійної підготовки, яка вміщує медіаосвітні стратегії з метою формування медіаосвітньої культури, як необхідного складника професійної культури майбутнього фахівця.

Відомо, що кожна навчальна дисципліна має свої характерні особливості й закономірності, потребує своїх особливих методів та організаційних форм навчання.

В сучасній системі освіти застосування медіатехнологій на заняттях стає поширеним явищем. Правильне та ефективне застосування медіатехнологій дозволяє здійснювати навчальний процес в нових умовах, коли викладач перестає бути єдиним джерелом інформації для здобувачів освіти.

Медіатехнології дозволяють здійснити організацію такого навчального процесу у закладі фахової передвищої освіти, який передбачає використання не лише друкованих, а і аудіовізуальних, комп'ютерних, інтернет-технологій, що максимально забезпечує виконання головної мети підготовки майбутніх фахівців та розвитку їх професійних компетентностей.

На сучасному етапі медіатехнології є найбільш перспективними напрямками інформатизації освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Медіаосвіта та медіа грамотність: підручник/ В.Ф. Івани, О.В. Волошенко; за науковою редакцією В.В. Різуна, Київ: Центр вільної преси, 2013. 352с.
2. Ковальчук М., Корольок О. Особливості використання мультимедіа як засобу формування математичних компетентностей / Нові технології навчання: збірник наукових праць. ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти». Київ, 2020. Вип. 94. С. 167-173